

[REDAKCYJNE], dnia 08 lutego 2017r.

Sygn. akt D 37/16

ORZECZENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKCYJNE]

w składzie :

Przewodniczący : Elżbieta Daniluk

Członkowie : Katarzyna Sobala

Waldemar Szurkowski

Protokolant: Dominika Wesołowska

przy udziale Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w [REDAKCYJNE] : Anny Stempniewicz – Czameckiej;

Po przeprowadzeniu w dniu 8 lutego 2017r. w [REDAKCYJNE] rozprawy w sprawie radcy prawnego S [REDAKCYJNE] B [REDAKCYJNE] syna G [REDAKCYJNE] i H [REDAKCYJNE] ur. [REDAKCYJNE] r. w G [REDAKCYJNE], zamieszkałego w G [REDAKCYJNE], nr wpisu [REDAKCYJNE]; obwinionego o to, że :

będąc ustanowiony w dniu 18 czerwca 2015r. pełnomocnikiem Pani A [REDAKCYJNE] H [REDAKCYJNE] w sprawie o sygn. akt [REDAKCYJNE] Sądu Rejonowego [REDAKCYJNE] w G [REDAKCYJNE], o przyznanie zasiłku macierzyńskiego :

- 1) nie poprowadził sprawy z należytą starannością zgodnie z Kodeksem Etyki Radcy Prawnego, w szczególności nie stawiał się na rozprawie w dniu 04.09.2015r. w Sądzie Rejonowym [REDAKCYJNE] w G [REDAKCYJNE] Wydział [REDAKCYJNE] Pracy i Ubezpieczeń Społecznych i nie zapewnił zastępstwa, aby prowadzona przez niego sprawa nie doznała uszczerbku,
- 2) użył porównania naruszającego godność mocodawczyni (do Adolfa Hitlera), w dniu 04.09.2015r. w drodze na rozprawę do Sądu Rejonowego [REDAKCYJNE] w G [REDAKCYJNE] Wydział [REDAKCYJNE] Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, co stanowi popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art.64 ust.1 pkt.1 i 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. 2010, poz. 65 ze zm.) w związku z art.12 ust.1 i 3, art.47 oraz 48 i 49 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

orzeka:

I. Uznaje radcę prawnego S [REDAKCYJNE] B [REDAKCYJNE] winnym zarzucanego czynu w pkt 1 wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego i ukaranie radcy prawnego, polegającym na tym, że :

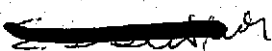
nie poprowadził sprawy z należytą starannością zgodnie z Kodeksem Etyki Radcy Prawnego w szczególności nie stawiał w dniu 04.09.2015r. się na rozprawie w Sądzie Rejonowym [REDAKTOWANE] w G [REDAKTOWANE] Wydział [REDAKTOWANE] Pracy i Ubezpieczeń Społecznych o sygn. akt [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] o przyznanie zasiłku macierzyńskiego i nie zapewnił zastępstwa ,aby prowadzona przez niego sprawa nie doznała uszczerbku , który to czyn stanowi przewinienie jako czyn sprzeczny z zasadami wyrażonymi w art.12 ust. 1 ,art. 47 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, którego tekst jednolity stanowi załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. (obowiązujący od 1 lipca 2015r.) w związku z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w brzmieniu obowiązującym w dniu 04 września 2015r. (Dz. U. Dz.U.2016.233) i na podstawie art. 65 ust.1 pkt.1 ustawy o radcach prawnych **wymierza karę dyscyplinarną upomnienie .**

II. Uznaje radcę prawnego S [REDAKTOWANE] B [REDAKTOWANE] winnym zarzucanego czynu w pkt 2 wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego i ukaranie radcy prawnego polegającym na tym , że użył porównania naruszającego godność mocodawczyni (do Adolfa Hitlera) , w dniu 04.09.2015r. w drodze na rozprawę do Sądu Rejonowego [REDAKTOWANE] w G [REDAKTOWANE] Wydział [REDAKTOWANE] Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, który to czyn stanowi przewinienie dyscyplinarne jako czyn sprzeczny z zasadami wyrażonymi w art. 12 ust.1 i 3 oraz art. 48, art. 49 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego , którego tekst jednolity stanowi załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r. (obowiązujący od 1 lipca 2015r.) w związku z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w brzmieniu obowiązującym w dniu 04 września 2015r. (Dz. U. Dz.U.2016.233) i na podstawie art. 65 ust.1 pkt.1 w/w ustawy o radcach prawnych **wymierza karę dyscyplinarną upomnienie.**

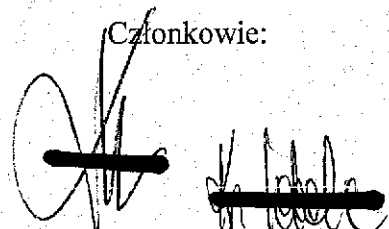
III. Na podstawie art. 65(1) ust. 1 ustawy o radcach prawnych kary orzeczone w pkt I i II łączy w ten sposób, **że orzeka jako karę łączną karę upomnienie.**

IV. Na podstawie art. 70(6) ust. 2 ustawy o radcach prawnych zasądza od obwinionego radcy prawnego na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w G [REDAKTOWANE] tytułem zwrotu kosztów postępowania dyscyplinarnego biorąc pod uwagę czynności podjęte w postępowaniu, na którą składają się opłaty pocztowe i wynagrodzenie sędziów kwotą 1468,20 zł (słownie : jeden tysiąc czterysta sześćdziesiąt osiem złotych dwadzieścia groszy).

Przewodniczący:

Członkowie:

Uzasadnienie

Pani A. H. pismem z dnia 30 listopada 2015r. , data wpływu do Okręgowej Izby Radców Prawnych w G. dnia 10 lutego 2016r. zawiadomiła o tym, że radca prawny S. B. pomimo ciążącego na nim obowiązku wynikającego z ustanowienia Go w dniu 18 czerwca 2015r. pełnomocnikiem w sprawie o sygn. akt S. Sądu Rejonowego w G. ,Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych o przyznanie zasiłku macierzyńskiego , nie stawiał się w dniu 04 września 2015r. na rozprawie i nie zapewnił zastępstwa tak aby sprawa nie doznała uszczerbku . Radca prawny w dniu rozprawy poinformował mocodawczynię telefonicznie 40 minut przed rozprawą, że nie będzie na rozprawie bowiem jest w szpitalu. Jednocześnie zobowiązał się , że zadzwoni do sądu wnosząc o odroczenie rozprawy . Świadcami rozmowy telefonicznej z radcą prawnym podczas jazdy samochodem na rozprawę byli : mąż skarżącej F. H. , oraz p. S. B. , telefon ustawiony był w opcji „głosnomówiaca „ . Podczas rozprawy ,której sąd nie odroczył , okazało się, że pełnomocnik nie złożył wniosku o odroczenie rozprawy i wniósł o przesłuchanie zawnioskowanych przez Panią A.H. świadków . Skarżąca wskazała ,że pełnomocnik nie przedstawił na okoliczność swojej nieobecności na rozprawie zwolnienia lekarskiego. Pozostawił Pokrzywdzoną bez profesjonalnej pomocy prawnej , narażając na ogromny stres. Zarzuciła ,że radca prawny począwszy od dnia 15 sierpnia 2015r. do dnia rozprawy nie kontaktował się z mocodawczynią osobiście , w kontaktach sms tłumaczył brak możliwości osobistego spotkania chorobą serca i zakazem pracy przez żonę . Podniosła ,że radca prawny w tym okresie był niezwykle aktywny na forum internetowym. Postawiła także zarzut lekceważącego stosunku do złeczonej sprawy, nie zapewnienie zastępstwa na rozprawie pomimo, że w tym samym dniu będąc pełnomocnikiem w innych sprawach zastępował Go aplikant radcowski . Skarżąca nie miała możliwości obrony swoich argumentów na rozprawie w dniu 4 września 2015r. na której sąd przesłuchał zawnioskowanych przez nią świadków. Ostatecznie sprawę przegrała. Podkreśliła, że analogiczne sprawy były przez sądy rozstrzygane na korzyść powodów , orzecznictwo sądów w takich procesach jest korzystne dla skarżącej , nie czuła wsparcia ze strony radcy prawnego, który nie ustosunkowywał się do wniosków strony przeciwnej , był bierny , miała wrażenie ,że działał na korzyść strony przeciwnej . Ponadto zarzuciła, że radca prawny w trakcie rozmowy telefonicznej w dniu 04.09.2015r. użył obraźliwego porównania naruszającego jej godność do Adolfa Hitlera z uwagi na inicjały skarżącej „ A.H.” Dodała, że ma nowego pełnomocnika który złoży apelację , jednakże błędy radcy prawnego S. B. uniemożliwiają wykorzystać wszystkie argumenty w II instancji.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w G. wydała postanowienie o wszczęciu dochodzenia p-ko radcy prawnemu S. B. o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust.1 ustawy o radcach prawnych (karta 16).

Przesłuchana w charakterze świadka Pokrzywdzona, podtrzymała swoje stanowisko wyrażone w skardze i dołączyła załączniki w postaci kserokopii dokumentów na okoliczności wskazane w skardze (karta 23-26 i karta 27 -108).

Zaskarżony radca pracy S [redacted] B [redacted] wezwany przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w G [redacted] do złożenia wyjaśnień potwierdził, że był pełnomocnikiem Skarżącej, nie był na rozprawie w dniu 04 września 2015r. bowiem był chory, nie zapewnił zastępstwa gdyż p. H [redacted] nie wyraziła zgody na zastępstwo przez aplikanta radcowskiego, potwierdził, iż nie wnosił o odroczenie w dniu 4 września 2015r rozprawy tylko o przesłuchanie świadków bowiem w jego ocenie nie miało to kluczowego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Podkreślił, że był na kolejnych rozprawach, zaprzeczył aby prowadził sprawę niedbale, jest zaskoczony oddaleniem powództwa przez sąd, zna orzecznictwo sądów w podobnych sprawach, które były rozstrzygane na korzyść strony powodowej. Jednocześnie zaprzeczył by przekazywał informacje pełnomocnikowi strony pozwanej, nie miał żadnego powodu aby chciał przegrać sprawę, nie użył wobec swojej mocodawczynie obraźliwych określeń bo nie ma tego w zwyczaju (karta 109-112).

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w G [redacted] przesłuchała w zawnioskowane przez Skarżącą osoby w charakterze świadków tj. pana S [redacted] B [redacted] (karta 113-114) i pana P [redacted] H [redacted] (karta 115-118), obydwoje potwierdzili, że byli świadkami prowadzonej rozmowy telefonicznej radcy prawnego S [redacted] B [redacted] ze Skarżącą, razem jechali samochodem na rozprawę w dniu 4 września 2015r. i słyszeli jak radca prawny poinformował Skarżącą telefonicznie 40 minut przed rozprawą (telefon był włączony w opcji „głośnomówiąca”), że nie będzie na rozprawie i nie udało się załatwić zastępstwa. Stwierdzili, że Pani A.H [redacted] bardzo się zdenerwowała, wówczas radca prawny poinformował, że zadzwoni do sądu z wnioskiem o odroczenie rozprawy. Zeznali, że w rozmowie telefonicznej radca prawny stwierdził brak zrozumienia p.A.H [redacted] dla jego nieobecności na rozprawie i użył porównania Skarżącej do „Adolfa Hitlera”, z uwagi na Jej inicjały „A.H”.

Postanowieniem z dnia 30 czerwca 2016r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w G [redacted] przedstawiła radcy prawnemu S [redacted] B [redacted] zarzut, popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. 2002, Nr 123, poz.1059 ze zm) w zw. z art. 6 ust.1, art. 28 ust.10 oraz 30 i 31 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (karta 119). Obwiniony, po przedstawieniu zarzutów podtrzymał swoje dotychczasowe zeznania w sprawie i nie przyznał się do zarzucanych mu czynów (karta 122-124).

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w G [redacted] zamknęła dochodzenie w sprawie oraz w oparciu o przedstawione zarzuty skierowała w dniu 31 sierpnia 2016r. do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w G [redacted] wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego i ukaranie Obwinionego radcy prawnego S [redacted] B [redacted].

Zarządzeniem SSD z dnia 17 listopada 2016r. w oparciu o art. art.93 § 2 w związku z art. 337§ 1 kpk i art. 332 § pkt 2 kpk oraz art. 344a kpk zwrócił wniosek o sygnaturze akt [redacted] z dnia 31 sierpnia 2016r. o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego i ukaranie radcy prawnego S [redacted] B [redacted] zakreślając Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego obowiązek uzupełnienia braku formalnego wniosku poprzez doprecyzowanie czasu, w jakim zostały popełnione czyny oraz miejsca ich popełnienia.

W dniu 18 listopada 2016r. do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego wpłynął wniosek Obwinionego o zobowiązanie Pokrzywdzonej A. H. do złożenia do akt sprawy dyscyplinarnej orzeczenia Sadu Rejonowego w w sprawie o sygn. akt i ewentualnego wyroku wydanego w tej sprawie przez Sad Okręgowy w G. oraz apelacji wniesionej przez kolejnego pełnomocnika skarżącej na okoliczność związku zarzucanych rzekomych zaniedbań Obwinionemu .

W dniu 01 grudnia 2016r. Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w złożył uzupełniony (poprzez określenie czasu i miejsca popełnienia przewinienia dyscyplinarnego) wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego i ukaranie radcy prawnego.

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Obwiniony S. B. wykonuje zawód radcy prawnego i jest wpisany na listę radców prawnych OIRP w nr wpisu , został pełnomocnikiem Pokrzywdzonej ustanowionym z wyboru w dniu 18 czerwca 2015r. w sprawie z odwołania Skarżącej p-ko Z. Oddział w G. o zasiłek macierzyński o sygn. akt rozpoznawanej przez Sąd Rejonowy w G. –Seksja ds. Ubezpieczeń Społecznych w Wydziale Pracy i Ubezpieczeń Społecznych (karta 12) . Strony nie spisały umowy o świadczenie pomocy prawnej. Obwiniony będąc pełnomocnikiem Skarżącej nie stawił się na wyznaczony w dniu 04 września 2016r. przez Sąd Rejonowy w G. –Seksja ds. Ubezpieczeń Społecznych , Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych termin rozprawy i nie zapewnił zastępstwa (karta 13 -15) . Jest to okoliczność bezsporna, której w żaden sposób nie neguje Obwiniony (karta 109-112) . Z dowodów zgromadzonych przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego wynika, że Obwiniony użył porównania naruszającego godność Pokrzywdzonej (do Adolfa Hitlera).

Obwiniony przesłuchany na rozprawie nie zaprzeczył ,że nie stawił się w dniu 4 września 2015r. na rozprawie i nie zapewnił zastępstwa . Wynikało to z faktu nagłej choroby , potwierdził ,że nie przedłożył na dowód powyższego żadnej dokumentacji medycznej, stwierdził ,że niestawiennictwo na rozprawie nie miało wpływu na wynik sprawy. Natomiast zastępstwa nie zapewnił albowiem Pokrzywdzona A.H. nie wyraziła zgody na jego zastępowanie przez aplikanta radcowskiego , podniósł ,że nie zna w okręgu działania OIRP radców prawnych specjalizujących się w dziedzinie ubezpieczeń społecznych dających rękojmię należytego reprezentowania Pokrzywdzonej a Jego zdaniem taką rękojmię dawał aplikant radcowski ale Pokrzywdzona się nie zgodziła. Obwiniony zaprzeczył aby użył w stosunku do Pokrzywdzonej słów obraźliwych zarzucanych w pkt.2 wniosku .

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

Po rozpoznaniu na rozprawie wniosku dowodowego zgłoszonego przez Obwinionego w dniu 18 listopada 2016r. , Sąd na podstawie art. 170 § 1 pkt 2 i 3 kodeksu postępowania karnego oddalił wnioski dowodowe Obwinionego dotyczące dopuszczenia dowodów w postaci orzeczenia Sadu Rejonowego w G. w sprawie o sygn. akt i ewentualnego wyroku wydanego w tej sprawie przez Sad Okręgowy w G. oraz apelacji wniesionej przez kolejnego pełnomocnika Skarżącej wobec nie wskazania żadnej okoliczności , która ma zostać udowodniona przez złożenie wnioskowanych dowodów. Analizując treść wniosku stwierdzić należy, że nie zasługuje on na uwzględnienie albowiem zarzut postawiony Obwinionemu dotyczy nie

stawienia się na wyznaczony w dniu 04 września 2015r. termin rozprawy oraz użycia w stosunku do Pokrzywdzonej porównania naruszającego Jej godność do Adolfa Hitlera. Tymczasem dowód w postaci wydanego orzeczenia Sądu Rejonowego w tej sprawie, apelacja wniesiona przez kolejnego pełnomocnika Pokrzywdzonej oraz ewentualne orzeczenie Sądu Apelacyjnego jest nieprzydatny do ustalenia przewinień zarzucanych Obwinionemu, a okoliczności które miałyby być ustalone nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Na podstawie przedstawionego materiału dowodowego, ustalonego stanu faktycznego i po przeprowadzeniu na rozprawie postępowania dowodowego Sąd doszedł do przekonania, że zarzuty postawione Obwinionemu we wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego i ukaranie są zasadne i znajdują oparcie w materiale dowodowym. Niewątpliwym w sprawie jest fakt zawarcia przez Obwinionego z Pokrzywdzoną ustnej umowy o świadczenie pomocy prawnej, zakres pomocy objętej świadczeniem obejmował reprezentowanie Pokrzywdzonej przed Sądem Rejonowym [REDAKTOWANE] w G[REDAKTOWANE] w sprawie o sygn. akt sygn. akt [REDAKTOWANE]. Zeznania Pokrzywdzonej, świadków potwierdzają, że Obwiniony dopuścił się zarzucanych we wniosku o wszczęcie postępowania czynów naruszenia zasad etyki zawodu radcy prawnego poprzez to, że będąc ustanowionym pełnomocnikiem Pokrzywdzonej nie poprowadził sprawy z należytą starannością zgodnie z Kodeksem Etyki Radcy Prawnego, w szczególności:

-nie stawiał się na rozprawie w dniu 04.09.2015r. w Sądzie Rejonowym [REDAKTOWANE] w G[REDAKTOWANE] Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych i nie zapewnił zastępstwa, aby prowadzona przez niego sprawa nie doznała uszczerbku, tj. popełnił przewinienie dyscyplinarne jako czyn sprzeczny z zasadami wyrażonymi w art. 12 ust.1 oraz art. 47 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego którego tekst jednolity stanowi załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w brzmieniu obowiązującym w dniu 04 września 2015r.;

-użył porównania naruszającego godność mocodawczyni (do Adolfa Hitlera), w rozmowie telefonicznej w dniu 04.09.2015r. w drodze na rozprawę do Sądu Rejonowego [REDAKTOWANE] w G[REDAKTOWANE] Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, tj. popełnił przewinienie dyscyplinarne jako czyn sprzeczny z zasadami wyrażonymi w art. 12 ust.1 i 3, oraz art. 48 i 49 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego którego tekst jednolity stanowi załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w brzmieniu obowiązującym w dniu 04 września 2015r.

Sąd przyjął, że w ramach przeprowadzonego w sprawie postępowania zostały zbadane wszystkie okoliczności warunkujące prawidłową ocenę przesłanek odpowiedzialności dyscyplinarnej Obwinionego. Sąd za należyte udowodnione uznał zarzuty podniesione przez Pokrzywdzoną w zawiadomieniu. Zdaniem Sądu, zawinienie Obwinionego nie podlegało wątpliwości. Pomoc prawna świadczona przez radcę prawnego ma na celu ochronę prawną interesów podmiotów, na których rzecz jest wykonywana. Poinformowanie Pokrzywdzonej 40 minut przed terminem rozprawy, o tym, że pełnomocnik nie stawia się na rozprawę i nie zapewni zastępstwa procesowego stanowi przewinienie dyscyplinarne, narusza przepisy ustawy o radcach prawnych i kodeks etyki radcy prawnego. Obwiniony nie udzielił tej pomocy w sposób prawidłowy na rozprawie w dniu 04 września 2016r. Kolidują terminów radcy prawnego nie zwalniała go z obowiązku wywiązania się z przyjętego zobowiązania należytego udzielenia pomocy prawnej, pomimo, że stawiennictwo na

rozprawie to minimalny standard pomocy prawnej i obejmuje zapewnienie reprezentacji osobistej na rozprawie lub na zasadzie substytucji w sposób gwarantujący ochronę interesu klienta i bez względu na obligatoryjność takiego stawiennictwa. Kwestię dopuszczalności udzielania pełnomocnictwa substytucyjnego reguluje art. 106 Kodeksu cywilnego i art. 21 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, zgodnie z którym: „Radca prawny może udzielić dalszego pełnomocnictwa (substytucji) innemu radcy prawnemu, adwokatowi, prawnikowi zagranicznemu wykonującemu stałą praktykę w zakresie wynikającym z ustawy o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej „ . Ustawa o radcach prawnych jednoznacznie określa osoby, którym może pełnomocnictwo substytucyjne być udzielone. Zgodnie natomiast z art. 35(1) ust. 1 ustawy, po upływie 6 miesięcy od rozpoczęcia aplikacji radcowskiej, aplikant radcowski może zastępować radcę prawnego m.in. przed sądami powszechnymi. Zgodnie z art. 35(1) ust. 4 ustawy, aplikant radcowski może m.in. sporządzać i podpisywać pisma procesowe związane z występowaniem radcy prawnego przed sądami – z wyraźnego upoważnienia radcy prawnego, z wyłączeniem apelacji, skargi kasacyjnej i skargi konstytucyjnej. W świetle powyższych regulacji prawnych radca nie musi uzyskiwać każdorazowo zgody swojego klienta na udzielenie substytucji innemu radcy prawnemu lub upoważnienia aplikantowi radcowskiemu do zastępowania jeżeli nie wynika to wprost z udzielonego pełnomocnictwa. Z dokumentu dzielnego Obwinionemu pełnomocnictwa nie wynika wprowadzenie ograniczenia czy zakazu udzielania pełnomocnictw substytucyjnych.

Zdaniem Sądu w żadnym stopniu nie zasługują na uwzględnienie argumenty Obwinionego, w zakresie w jakim wskazał, że o tym, iż nie będzie na rozprawie wiedział 10 dni przed terminem ale nie wnosił do sądu o odroczenie terminu rozprawy gdyż p.A.H. [REDAKTOWANE] tego nie chciała i również nie zgodziła się także na zastępstwo procesowe przez aplikanta. Wyjaśnienia Obwinionego że przesłuchani świadkowie na rozprawie w dniu 04 września 2016r. nie mieli kluczowego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy nie mogą stanowić usprawiedliwienia dla jego nieobecności. Zawód radcy prawnego jest zawodem zaufania publicznego i nie może być wykonywany w sposób niedbały, od radcy prawnego wymaga się szczególnej dbałości o przestrzeganie przepisów prawa i rzetelności w wykonywaniu obowiązków. Sąd podkreśla, że jedną z podstawowych czynności zawodowych radcy prawnego jest reprezentowanie klienta na rozprawach sądowych. Zachowanie radcy prawnego polegające na tym, że bez usprawiedliwionej przyczyny nie stawia się na rozprawę, nie stara się zapewnić zastępstwa, nie wnosi o odroczenie rozprawy stanowi delikt dyscyplinarny jako zawinione nienależyte wykonywanie zawodu radcy prawnego. Rolą radcy prawnego jest reprezentowanie klienta na rozprawach i podejmowanie wszelkich prawem dopuszczalnych działań t.j. przekonywanie sądu argumentacją prawną jak i ustalanie faktów istotnych dla rozstrzygnięcia w drodze przesłuchiwania świadków. Nie stawiając się na rozprawę Obwiniony pozbawił swojego klienta możliwości skorzystania ze swojej pomocy. Ta sytuacja wymagała zapewnienia zastępstwa substytucyjnego a Obwiniony tego nie wykonał.

W zakresie pierwszego z postawionych zarzutów Sąd uznał, że okoliczności popełnienia przewinienia nie budzą wątpliwości a czyn przypisany Obwinionemu został dokładnie sprecyzowany w zakresie czasu i miejsca jego popełnienia. Takie zachowanie radcy prawnego narusza normę etyczną wyrażoną w art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego nakazującą obwinionemu wykonywanie czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należyłą starannością, a także normy wskazane w art. 47 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Obwiniony radca prawny jest winnym zarzucanego w pkt 1 wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego czynu, który to czyn

stanowi zawinione, nienależyte wykonywanie zawodu radcy prawnego stypizowane art.12 ust.1 , art. 47 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego oraz art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych .

Zgodnie z art. 12 ust. 1 i 3 , art. 47, 48 i 49 - Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, radca prawny, obowiązany jest wykonywać czynności zawodowe sumiennie oraz z należytą starannością uwzględniającą profesjonalny charakter działania a świadcząc pomoc prawną, zobowiązany jest z szacunkiem traktować wszystkich klientów, być powściągliwym w okazywaniu osobistego do nich stosunku, zachować umiar i takt w swoich wypowiedziach. Używanie niestosowanych zwrotów, wyrażeń i sformułowań obraźliwych jest niedopuszczalne , a za takie należy uznać porównanie do Adolfa Hitlera .Sformułowania takiego Obwiniony użył w rozmowie telefonicznej z Pokrzywdzoną w dniu 4 września 2016r co naruszyło godność Jej godność.

Sąd w zakresie zarzutu drugiego uznał, że jego zachowanie nie licuje z godnością zawodu i zasadami etyki. Zachowanie Obwinionego było naganne , głęboko nieetyczne , miało charakter bezprawny, słowa te mają jednoznacznie ujemne znaczenie. Takim zachowaniem poważnie naruszył godność zawodu radcy prawnego i podważył zaufanie do tego zawodu, choć dopuścił się tego przewinienia nie bezpośrednio w trakcie wykonywania swoich obowiązków radcowskich. Sąd uznał ,że brak jest uzasadnienia dla kwestionowania zeznań Pokrzywdzonej i świadków , którym dał wiarę w całej rozciągłości. Były one spójne, logiczne i znajdują potwierdzenie w materiale dowodowym sprawy. Obwiniony przekroczył granice wyznaczone przez art. 12 ust. 1 i 3 ,art.48 i 49 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego oraz 64 ust.1 ustawy o radcach prawnych.

W związku z nowelizacją ustawy o radcach prawnych z dnia 7 listopada 2014r. o zmianie ustawy Prawo o adwokaturze oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2014 r. poz. 1778), która weszła w życie w dniu 25.12.2014 r. Sąd zmienił kwalifikację prawną czynu przypisanego obwinionemu radcy prawnemu wskazaną w pkt 1 i 2 wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, uznając iż, popełnił On przewinienie z art. 64 ust.1. ustawy o radcach prawnych . Rzecznik w kwalifikacji prawnej przypisanych Obwinionemu czynów powołał bowiem przepisy art. 64 w brzmieniu przed zmianą wprowadzoną powołaną wyżej ustawą. Zdaniem Sądu wskazana zmiana kwalifikacji prawnej czynu opisanego w pkt.1 i 2 wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego była niezbędna, bowiem w ocenie Sądu obwiniony swoim czynem naruszył dyspozycję art. 64 ust. 1 ustawy.

Mając na uwadze powyższe tutejszy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny doszedł do przekonania, iż Obwiniony jest winny zarzucanych mu czynów, określonych w pkt.1 i 2 wniosku , czyny te stanowią bez wątpienia delikty dyscyplinarne i na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 1 ustawy o radcach prawnych za każdy czyn wymierzył karę upomnienia.

O karze łącznej Sąd orzekł na podstawie art. 65(1) ust. 1 ustawy o radcach prawnych, wymierzając za kary orzeczone w pkt I-II orzeczenia, karę łączną upomnienia o czym dał wyraz w pkt. III. orzeczenia.

Uznając zawiniony charakter popełnionego przewinienia dyscyplinarnego, Sąd wymierzając karę, uznał, że adekwatne i konieczne dla osiągnięcia celów postępowania dyscyplinarnego będzie wymierzenie kary upomnienia a wymierzona kara powinna zapobiec naruszaniu przez Obwinionego zasad etyki radcy prawnego w przyszłości.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 70(6) ust. 2 ustawy o radcach prawnych.

Mając powyższe na względzie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny orzekł jak w sentencji.

POUCZENIE: Od niniejszego orzeczenia przysługuje stronom i Ministrowi Sprawiedliwości prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w Warszawie, za pośrednictwem tut Sądu, w terminie 14 dni od otrzymania orzeczenia z uzasadnieniem . Ewentualne odwołanie należy złożyć wraz z odpisami dla każdej ze stron postępowania .

Członkowie

~~JK~~ ~~K. Cielecki~~

Przewodniczący

~~S. Szpak~~